

Arrest

nr. 43 277 van 11 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VAN HOOFF en van attaché, B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 21 mei 2008 toe op Belgisch grondgebied en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 18 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 21 januari 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Azerbeidzjan te bezitten en van Azeri origine te zijn. U geeft aan dat u problemen kende in Azerbeidzjan omwille van uw politieke activiteiten.

U geeft aan geen andere redenen te kennen voor uw problemen. U nam sinds 1994 deel aan meetings van de oppositie. U bent sinds 2005 een actief lid van de Musavat partij. Vanaf 2005 was u waarnemer van de Musavat partij bij alle verkiezingen.

Op 16 oktober 2003, na de verkiezingen, nam u deel aan een betoging voor de hoofdzetel van de Musavat partij. Er waren duizenden ongewapende mensen. De politie is tussengekomen, en ze zijn de betogers hard beginnen slaan. Er werd niet geschoten, maar er werd traangas gebruikt. De mensen werden naar bussen gedreven en werden zwaar geslagen. U werd met een bus naar de politie van de stad gebracht. U moest daar 10 dagen blijven. U kwam op 26 oktober 2003 vrij. U was geslagen en u had blauwe plekken op de armen, de buik, en uw gezicht was gezwollen. U bleef dan 1 week bij uw zus in Baku. Daarna ging u naar de dokter in Barda die u onderzocht heeft. Op 20 oktober 2005 werd u geconvoceerd bij de politie van Barda. U werd naar de rechtbank in Barda gebracht, en de rechtbank besliste u 10 dagen vast te houden bij de politie. U werd beschuldigd van hooliganisme en van deelname aan openbare ordeverstoring. U werd geslagen tijdens uw opsluiting. U had geen uiterlijke verwondingen. Ze sloegen zonder sporen na te laten op uw nieren. U moest naar de dokter na uw vrijlating. U wou een medisch attest krijgen om klacht in te dienen, maar de dokter was bang. Op 30 december 2006 kreeg u opnieuw een convocatie met de post en u ging naar het politiebureau van Barda. U werd opnieuw naar de rechtbank gebracht en u werd veroordeeld tot een week opsluiting, waardoor u tot 05 januari 2007 opgesloten zat. U werd weer geslagen zonder dat hiervan sporen te zien waren. Op 05 mei 2008 werd u opnieuw gearresteerd. Daarna ging u zich verbergen in Baku. In mei 2008 ging u naar Barda om uw rijbewijs te vervangen. U ging naar de zetel van Musavat. Agenten van Spetznatz zijn daar gekomen en sloegen de aanwezigen met knuppels. U werd dan eveneens geslagen en meegenomen. U werd meegenomen en naar een u onbekende plaats gebracht. U bent daar op 08 mei 2008 kunnen ontsnappen. U hebt uw partner gebeld en jullie besloten te vertrekken.

U verliet Azerbeidzjan op 12 mei 2008, en u reisde met een wagen tot in Rusland. Vanuit Rusland reisde u met een vrachtwagen via Belarus naar België. U kwam België binnen op 21 mei 2008 in het gezelschap van uw partner A.(...) A.(...) (O.V. 6.259.103), en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 21 mei 2008.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u aangeeft problemen te kennen in Azerbeidzjan omdat u lid was van de Musavat partij en omwille van uw politieke activiteiten (CGVS, p. 5). U geeft uitdrukkelijk aan dat er geen andere redenen waren voor uw problemen in Azerbeidzjan (CGVS, p. 5). Hierover dient te worden opgemerkt dat – hoewel u een lidkaart en een aanbevelingsbrief voorlegt van de Musavat partij – er ernstig getwijfeld kan worden aan het feit of u daadwerkelijk lid bent geweest van de oppositie en of u inderdaad oppositieactiviteiten hebt ontplooid. U slaagt er tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal namelijk niet in om op enkele elementaire punten in verband met het Azerbeidzjaanse politieke leven een correct antwoord te bieden.

Ten eerste geeft u aan dat het parlement van Azerbeidzjan een 40-tal zetels telt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat het parlement van Azerbeidzjan 125 verkozenen telt.

Ten tweede geeft u aan dat bij de presidentsverkiezingen van 2003, waarbij u waarnemer zou zijn geweest, er een 40 tal kandidaten waren. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat er 12 geregistreerde kandidaten waren, waarvan er uiteindelijk 8 ook effectief kandidaat waren op de dag van de verkiezingen.

Ten derde geeft u aan dat bij de presidentsverkiezingen van 2003, waarbij u waarnemer zou zijn geweest, er 2 of 3 rondes waren. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat president Aliyev met een score van 76,84 % na één ronde verkozen werd.

U verklaart verder dat u waarnemer was bij de parlementsverkiezingen van 2005 voor de Musavat partij (CGVS, p. 6). Hierover dient te worden opgemerkt dat u ook hier niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk waarnemer zou geweest zijn bij deze verkiezingen, en dat u hierdoor problemen zou hebben gekend.

Ten eerste slaagt u er niet in om de exacte datum van deze verkiezingen weer te geven, en u slaagt er evenmin in om weer te geven welk nummer het kiesbureau droeg, waar u waarnemer was.

Ten tweede geeft u aan dat er bij de parlementsverkiezingen van 2005 in Barda zelf slechts 1 kiesbureau was en dat er in elk dorp van de regio een klein kiesbureau was (CGVS, p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het

administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat zowel bij de presidentsverkiezingen van 2008 als bij de parlementsverkiezingen van 2005 er in de stad Barda ongeveer 50 kiesbureaus waren.

Ten derde geeft u aan dat bij de parlementsverkiezingen van 2005 de voorzitter van de TEC (het regionale overkoepelende kiesbureau) iemand van de partij Musavat was (CGVS, p. 6 en 7). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, daarentegen blijkt dat het onmogelijk was dat iemand van de Musavat partij voorzitter was van een kiesbureau, aangezien alle voorzitters van alle kiesbureaus lid waren van de regerende New Azerbaijan Party.

Ten vierde geeft u aan dat er bij de parlementsverkiezingen van 2005 slechts 1 kandidaat was voor Musavat (CGVS, p. 7). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, daarentegen blijkt dat de partij Musavat aan die verkiezingen heeft deelgenomen in een coalitie van 3 partijen onder de naam Azadliq, die 116 geregistreerde kandidaten heeft laten deelnemen aan de verkiezingen, waarbij uiteindelijk 5 kandidaten van Musavat in hun kieskring verkozen zijn geworden.

Ten vijfde geeft u aan dat bij de parlementsverkiezingen van 2005 Isa Gambar kandidaat was voor Musavat in Barda (CGVS, p. 7). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, daarentegen blijkt dat Isa Gambar bij deze verkiezingen geen kandidaat was in Barda, maar wel in Narimanov (Baku).

U verklaart tenslotte tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u hebt deelgenomen aan de protesten na de presidentsverkiezingen van oktober 2003 (CGVS, p. 8). Hierover dient te worden opgemerkt dat u ook hier niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk hebt deelgenomen aan deze protesten en dat u hierdoor problemen zou hebben gekend.

Ten eerste geeft u aan dat de politie op 15 oktober 2003 de menigte uiteendreef rond 14 uur rond het hoofdkwartier van Musavat, en u geeft aan dat de mensen daarna niet meer terugkeerden op 15 oktober 2003 (CGVS, p. 9). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, daarentegen blijkt dat de politie op 15 oktober 2003 een eerste aanval deed op de betogers aan het Musavat hoofdkwartier rond 22.55 uur waarna de betogers anderhalf uur later terugkeerden. Volgens dezelfde informatie zou de politie het Musavat gebouw bestormd hebben de volgende ochtend om 01.35 uur, waarbij verschillende mensen gewond werden.

Ten tweede stelt u dat de betogers op 16 oktober 2003 niet gewapend waren met stenen of stokken of andere wapens (CGVS, p. 9). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, daarentegen blijkt dat de meeste betogers gewapend waren met metalen voorwerpen en met stenen en dat in de loop van de betoging stenen werden gegooid naar overheidsgebouwen.

Ten derde geeft u aan dat de politie bij het uiteendrijven van deze betoging geen gebruik maakte van honden en evenmin van een waterkanon (CGVS, p. 10). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, daarentegen blijkt dat de politie bij het uiteendrijven van deze betoging wel degelijk gebruik maakte van honden en van een waterkanon.

Concluderend kan dan ook gesteld worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u een actief lid was van de oppositie, dat u waarnemer bent geweest bij de parlementsverkiezingen van 2005 en dat u hebt deelgenomen aan de betogingen na de presidentsverkiezingen van 2003. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat u hierdoor problemen zou hebben gekend of zou kennen in de toekomst.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde onmogelijk besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een identiteitskaart van uzelf, een identiteitskaart van uw partner, een rijbewijs van uzelf, een huwelijksakte, en een diploma) bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit en de identiteit van uw partner, doch niet met betrekking tot uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een lidkaart van de partij Musavat en een aanbevelingsbrief van de partij ondertekend door Zohrab Meherremov) bevatten de informatie dat u lid was van de partij Musavat, doch bevatten volgens uw verklaringen geen informatie over eventuele concrete problemen (CGVS, p. 3 en 4). Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attest bevat volgens uw verklaringen enkel een diagnose, doch spreekt zich volgens uw verklaringen niet uit over de redenen van uw medische problemen (CGVS, p. 4). Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde convocaties van de politie bevatten volgens uw verklaringen geen redenen voor de oproepingen, noch een vermelding van de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen (CGVS, p. 4). Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48 en meer bepaald artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker haalt de vluchtelingendefinitie aan zoals opgenomen in artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag) en past de elementen van deze definitie toe op zijn situatie. Verzoeker meent op basis van zijn feitenrelaas te vrezen voor vervolging en zelfs voor de dood in geval van terugkeer naar Azerbeidzjan. Verzoeker stelt nog steeds te worden gezocht door de autoriteiten. Verzoeker bevestigt dat er een discrepantie is tussen bepaalde antwoorden en de op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikbare informatie. Verzoeker wijst er in dit verband op dat sommige vragen dermate gedetailleerd waren en dermate ver in de tijd teruggingen dat foutieve antwoorden niet te vermijden waren, zeker gelet op de spanning die een vluchteling in het algemeen ondervindt tijdens een interview voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de stressgevoeligheid van verzoeker in het bijzonder. Verzoeker meent vervolgens dat bepaalde feiten op het ogenblik dat zij zich afspeelden daarenboven zo banaal waren dat het niet verwonderlijk is dat hij deze, zoveel tijd later, niet meer accuraat kan herinneren.

Verzoeker werpt tevens op dat alle vragen en antwoorden vertaald moesten worden wat, zeker gelet op de techniciteit van de materie, fouten in de hand werkt (verschil kieskring - kiesbureau - kiesdistrict en hoeveel/welke kandidaten daar verkozen kunnen worden). Verzoeker maakte trouwens van een pauze in het interview gebruik om de interviewer (in het Russisch) attent te maken op het feit dat de tolk niet altijd even accuraat was, hetgeen blijkbaar door de interviewer erkend werd (hier zijn evenwel geen sporen van terug te vinden in het administratief dossier). Verzoeker meent dat er niet ontkend kan worden dat hij op tal van vragen over het politieke leven in Azerbeidzjan wel een correct antwoord wist te geven. Zo was hij sinds 2005 lid van de Musavat-partij, speelde in die organisatie een actieve en tevens gerespecteerde rol en werd hij door de politie gezocht en mishandeld omwille van zijn politieke overtuiging en activiteiten. Dit blijkt uit de aanbevelingsbrieven van de Musavat-partij. Het feit dat de talrijke dagvaardingen van de politie niet aanduiden waarom verzoeker telkens ontboden werd op het politiebureau kan verzoeker niet verweten worden om hem de bescherming van vluchteling te ontzeggen. Integendeel, een overheid die de oppositie onderdrukt zal hier steeds zo weinig mogelijk ruchtbaarheid aan willen geven, laat staan enige tastbare bewijzen creëren.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48 en meer bepaald van 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker citeert de definitie van subsidiaire bescherming uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en past de elementen van deze definitie toe op zijn situatie. Hij stelt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel gevaar loopt voor foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, gelet op de heksenjacht die de autoriteiten op hem geopend hebben en de mishandelingen die hij reeds heeft moeten ondergaan tijdens zijn periodes van gevangenschap. Volgens verzoeker bestaat het gevaar dat hij bij terugkeer naar Azerbeidzjan zelfs de dood zal vinden.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. Deze vrees of dit risico dient immers steeds concreet aannemelijk te worden gemaakt. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de Commissaris-generaal, en werpt een aantal losse beweringen op, vergoelijkt zijn onwetendheid en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de Commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing zet op gefundeerde wijze uiteen waarom er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat hij een actief lid was van de oppositie, dat hij waarnemer is geweest bij de parlementsverkiezingen van 2005 en dat hij heeft deelgenomen aan de betogingen na de presidentsverkiezingen van 2003. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan het feit dat verzoeker hierdoor problemen zou hebben gekend en zou kennen in de toekomst. De informatie die verzoeker desbetreffend aanbrengt blijkt immers niet te stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker brengt echter geen concrete en objectieve elementen aan die de vastgestelde discrepanties, die verzoeker trouwens bevestigt, kunnen weerleggen.

2.4. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat met betrekking tot feiten die de essentie van het asielrelaas uitmaken, mag worden verwacht dat de kandidaat-vluchteling in staat is hierover voldoende coherente en duidelijke informatie te geven (RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Elke asielzoeker staat bovendien onder een zekere spanning wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem worden verwacht dat hij zijn relaas op een correcte, coherente en zo gedetailleerd mogelijke manier uiteenzet ten aanzien van de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. Onverminderd de tegenwoordigheid van een medisch attest dat verzoeker d.d. 08/05/2008 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neerlegde (zie stuk 9 inventaris verzoekschrift) en dat volgens verzoeker bovendien enkel een diagnose bevat, doch zich niet uitspreekt over de redenen van zijn medische problemen (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 4), maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn geestestoestand hem zou verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen.

2.5. In weerwil van verzoekers verklaringen omtrent de banaliteit van bepaalde feiten waardoor het volgens verzoeker niet verwonderlijk is dat hij deze, zoveel tijd later, niet meer accuraat kan herinneren, hebben de aan verzoeker gestelde vragen in dit verband geen betrekking op details maar op feiten die essentieel zijn voor de beoordeling van verzoekers beweerde politieke engagement en de problemen die hij hierdoor zou hebben gekend (cf. RvS 29 maart 2004, nr. 129.821). De vragen die aan verzoeker gesteld werden inzake zijn politieke engagement zijn dan ook allerminst ingewikkeld te noemen voor iemand die beweert actief te zijn in de verkiezingsperiodes en vanaf 2005 waarnemer was bij alle verkiezingen voor de Musavat-partij (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 6). Blijkens het administratief dossier slaagde verzoeker er niet in op enkele elementaire vragen over het Azerbeidzjaanse politieke leven een correct antwoord bieden, onder andere met betrekking tot het aantal parlementsleden in Azerbeidzjan (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 7 – stuk 21, Landeninformatie, Document de Réponse AZE2008-016, p.2). Vervolgens is het erg onwaarschijnlijk dat hij daadwerkelijk waarnemer is geweest bij de parlementsverkiezingen van 2005 voor de Musavat-partij en hierdoor problemen gekend heeft. Verzoeker kende immers de exacte datum van deze verkiezingen

en het nummer van het kiesbureau waarvoor hij verantwoordelijk was niet (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 6). Verzoeker maakt tenslotte niet aannemelijk dat hij heeft deelgenomen aan de protesten na de presidentsverkiezingen van oktober 2003. Hij beweerde immers dat de betogers ongewapend waren (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 9), terwijl uit de informatie van het administratief dossier blijkt dat de manifestanten wel voorzien waren van metalen voorwerpen en stenen (stuk 21, Landeninformatie, IWPR, Bloodshed on the Streets of Baku, p. 2). Verzoeker brengt geen overtuigend argument aan waarmee hij kan aantonen dat de in dit verband gestelde vragen werkelijk kennelijk onredelijk zouden zijn.

2.6. Verzoeker slaagt er daarenboven niet in zijn beweerde vertalings/tolkenproblemen hard te maken. Het gehoorverslag van het interview bevat precieze en gedetailleerde gegevens van het asielrelaas en er zijn geen aanwijzingen dat er zich moeilijkheden hebben voorgedaan te onderkennen. Nergens uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker ooit opmerkingen heeft geformuleerd over eventuele vertaal- of andere communicatieproblemen tijdens zijn interview voor de Commissaris-generaal, hoewel hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep waarop hij bevestigend antwoordde (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 2). Verzoeker had op het einde van het interview eveneens niets toe te voegen (stuk 7, gehoorverslag CGVS 2/9/2008, p. 13).

2.7. Met betrekking tot de documenten die verzoeker ter staving van zijn asielrelaas bij zijn verzoekschrift voegt, dient opgemerkt dat enkel de kopie van een aanbevelingsbrief van de Musavat partij d.d. 5 oktober 2010 - ondertekend door Isa Gambar (stuk 7, inventaris verzoekschrift) en kopieën van de oproepingen (stuk 10, inventaris verzoekschrift) nieuwe stukken zijn die verzoeker nog niet eerder in de procedure heeft neergelegd. Deze gefotokopieerde stukken worden conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen gezien deze stukken werden opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Overigens heeft verzoeker evenmin verduidelijkt waarom hij deze stukken niet eerder heeft kunnen bijbrengen, noch of hij in het bezit is van de originelen van deze documenten. Gekopieerde en gefaxte documenten zijn immers gemakkelijk te vervalsen en hebben geen bewijswaarde (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien dient met betrekking tot de documenten die verzoeker ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, te worden gewezen op het feit dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Zoals in punt 2.5. reeds aangegeven, is verzoeker er niet in geslaagd om zijn politieke engagementen aannemelijk te maken, waardoor deze stukken niet tot een andere beoordeling nopen. De overige bij het verzoekschrift gevoegde documenten zijn reeds neergelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen én werden geapprecieerd in de bestreden beslissing. De desbetreffende motivering wordt dan ook gehandhaafd en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.8. De Raad wijst verzoeker erop dat een beslissing steeds als geheel moet worden gelezen en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers hebben doen besluiten dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig was en geen vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria uit het Vluchtelingenverdrag zoals opgenomen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

2.9. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Zoals hoger reeds vermeld slaagt verzoeker er niet in de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aan te tonen. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beide door verzoeker aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een

reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN